

ИРИНЕЈ

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ ЕПИСКОП ИСТОЧНОАМЕРИЧКИ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

Најљубљеније нам свештенство и монаштво, синови и кћери,
верна чада богомчуване Епархије источноамеричке наше Свете Цркве!

Са неизмерном благодарношћу која извире из Нашег очинског срца,
поздрављамо Вас овом приликом поводом великог и значајног догађаја
у нашој црквеној историји:

60. ГОДИШЊИЦЕ АРХИЈЕРЕЈСКЕ ХИРОТониЈЕ ЕПИСКОПА ИСТОЧНОАМЕРИЧКОГ И КАНАДСКОГ СТЕФАНА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ 13. ЈУЛ 1963-2023

*„Ко је међу вама већи, нека буде као млађи,
и старешина као слуга.“
(Лк. 22:26)*

На свечани спомен 60. годишњице избора и посвећења у епископски чин блаженопочившег Епископа источноамеричког и канадског Стефана, чини Нам особиту част поклонити се лику и делу једног од наших најцењенијих претходника на трону Епископа источноамеричких. Изабран од Светог Архиепископског Сабора 11. маја 1963. године, овај, у свему одан и предан слуга Божји, одазвао се на апостолски позив: „*Ко је међу вама највећи, нека буде као млађи, и старешина као слуга*“ (Лука 22:26). Тако је Епископ Стефан, почевши са празником Сабора Светих Апостола 13. јула 1963. године, тј. од момента своје хиротоније, па до преране смрти, 10. маја 1966. године, владицествовао и служио Господу своје испуњавајући управо поменуте јеванђелске речи.

У време његовог избора за Епископа, Српска Православна Црква у Сједињеним Америчким Државама и Канади нашла се у јеку великих превирања. С обзиром да су три епархије формиране од јединствене Епархије америчко-канадске, изричито задатак Цркве био је посвећење и устоличење три достојна кандидата на односна епископска трона. Од три Епархије, само једна епархија – источноамеричка и канадска, није имала своје седиште, те се чврсто уздала у Бога у нади да ће Архиепископска десница њеног новог епископа осигурати њену будућност.

Историјски избор првог Епископа источноамеричког и канадског пао је на плећа протопрезвитера Стефана Ластавице, који је у то време службовао као парох у Виндзору, Онтарио. Његовим избором за Епископа, Свети Архиепископски Сабор Српске Православне

Цркве определио се да на трон српске Епархије у источној Америци и Канади, уздигне човека достојанствена, врсног просветитеља, реномираног музиколога, чији је милозвучни глас одушевљавао све оне који су га слушали, а поред осталих многобројних и изванредних квалитета, и доказаног и способног администратора. Позван да се придружи *Архијерејској трпези* без епархијског седишта и епархијског центра, па и без службеног особља, његов, заиста тежак задатак, био је да васпостави распарчану групу парохија са недовољним бројем свештенства које би исте опслуживао, те да уједно успостави и епархијска административна тела. И тако, формирајући Епархију источноамеричку и канадску, настала је данашња Епархија источноамеричка.

Епископ Стефан је свим својим бићем к срцу примио савет Светог апостола Павла своје ученику Тимотеју: *„Не занемаруј благодатни дар у теби који ти је дат кроз пророчанство полагањем руку старешина на тебе. Ово проучавај, у овоме стој, да се напредак твој покаже у свему“* (1 Тим. 4:14-15). Стога је све своје напоре усредсредиио организацији преко потребних епархијских управних тела, а својевремено је успео и да попуни упражњене парохије рукополагањем четири кандидата у свети и свештени чин презвитера. Својим марљивим радом и залагањем основана је и нова црквено-школска општина у Лондону, Онтарио.

Епископ Стефан осветио је три цркве, три школе, пет парохијских домова и две црквене сале. После три године, успео је да Епархијско седиште из градића Клертона, Пенсилванија, пресели у град Кливленд, Охајо. Тиме је показао и доказао могућност да Епархија може да напредује и оствари се у свим областима њеног црквеног и административног живота. Међутим, како се здравље Епископа Стефана нагло погоршало, забринут и под стресом, а понајвише несрећном ситуацијом у којој се Црква нашла на овом континенту, Епископ Стефан се са надом у Васкрсење и живот вечни, у својој 53. години живота представио у Господу.

Иако је на Архијерејском трону службовао само три године, његово мудро управљање као Епископ Епархије источноамеричке и канадске, испунило је читаву једну животну службу, оставивши за собом једну постојану помесну Цркву – Епархију источноамеричку и канадску. Његова добра дела одиста ће живети вечно, јер је још за живота испунио речи Спаситеља: *„добри и верни слуго; у малом си био веран, над многим ћу те поставити: уђи у радост Господа свога“* (Мт. 25,23). Нека нас наш владика Стефан помене пред Престолом Свемогућег Бога, као што га се и ми молитвено сећамо са великим и дубоким поштовањем.

ВЕЧАН МУ ПОМЕН!

С Архијерејским благословом и очинском љубављу,

+Иринеј

ЕПИСКОП ИСТОЧНОАМЕРИЧКИ

Е. бр. 226

Дато у Епископском седишту у богомчуваном граду Њујорку, на празник чудотворне иконе Богородице Владимирске, шестог јула године Господње 2023.